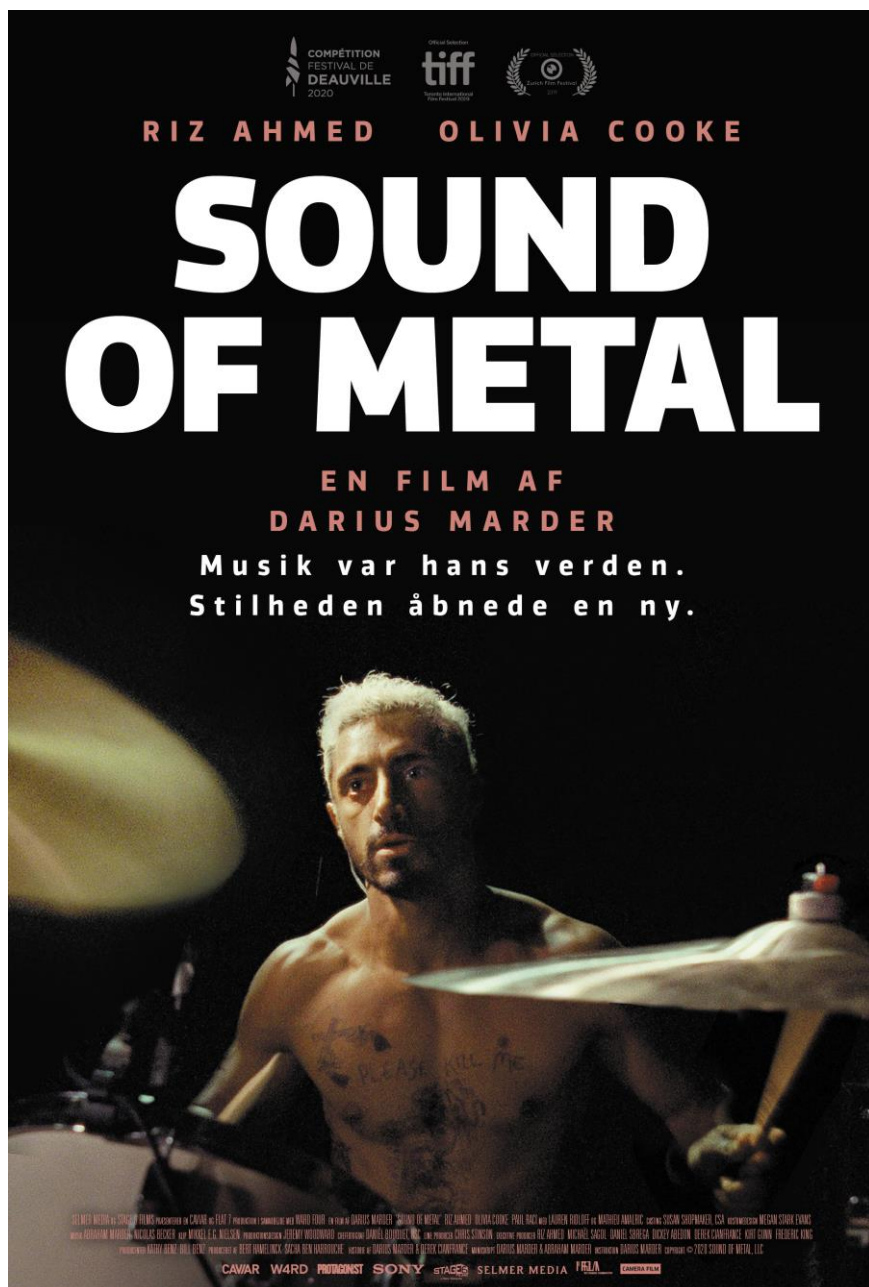

CAMERA FILM præsenterer

SOUND OF METAL

Af Darius Marder

Danmarkspremiere den 6. maj

Synopsis

For trommeslageren Ruben (Riz Ahmed) betyder musikken alt. Sammen med sin kæreste, sangerinden Lou (Olivia Cooke), lever han et nomadeliv i en ombygget tourbus, hvor den ene koncert afløser den næste. Deres tosomhed er intens og deres musik støjende, passioneret og sitrende af vred energi. Det er åbenlyst musikken, der holder Ruben fra at genoptage det heroinmisbrug, han kvittede fire år tidligere. Men da Ruben som i et brat, uvelkomment mareridt får hyletoner for ørerne, rammes han af panik. For pludselig forsvinder hans hørelse. Men hvordan accepterer man at være næsten døv, når lyden er det eneste, der sikrer mental balance?

Darius Marder, der tidligere har skrevet manuskript til 'The Place Beyond the Pines', debuterer som spillefilminstruktør med 'Sound of Metal', der lader filmlyden spille førsteviolin i en voldsom film om identitet, afhængighed og kuldsejlede planer.

Please Kill Me

'Please Kill Me'. Sådan står der tatoveret hen over Rubens i forvejen overdekorerede brystkasse som et høfligt og destruktivt imperativ. Hans opmærksomt opspilede øjne vidner om et menneske, der er i evig forsvarsposition mod en verden, der ikke altid har været let, mens de mange ar på Lous underarme også indikerer smerte og undergangstrang. Men i hinanden og deres larmende musik har de fundet et helle, der skal vise sig at være sårbart. For da Ruben pludselig bliver døv, eroderer jorden under ham, for uden hørelsen kan han ikke finde fodfæste.

Marder er radikal i sin skildring af Rubens situation. I filmens begyndelse tordner den aggressive musik løs. Alt er lyd for Ruben, der i højere grad oplever verden gennem ørerne end gennem blikket. Så da Ruben mister hørelsen, og i første omgang ikke vil indrømme det, men forsøger at orientere sig i verden gennem fornemmelser og vaner, ændres filmen markant. Eftersom 'The Sound of Metal' er så entydigt fortalt fra Rubens perspektiv, oplever tilskueren også pludselig en verden, der er formummet. Mennesker lyder som om de taler gennem en dyne. Choktilstanden forværres kun, da Ruben opsøger en læge, der lader ham forstå, at det ikke er en midlertidig tilstand. Han har kun knap 25% hørelse tilbage, og det vil kun blive værre, især hvis han ikke passer på.

Ruben reagerer på den eneste måde, han kan. Med larm. Musikken er det eneste, der holder ham i balance, og nu er den taget fra ham. Ruben smadrer musikudstyret i deres bus, men kan ikke selv høre støjen, hvilket kun frustrerer ham yderligere. Lou bliver selvsagt vækket af larmen, og kan se, at Ruben er på vej mod den afgrund, der tidligere har været nært forbundet med et heroinmisbrug. Hun ringer til hans sponsor fra NA, der henviser hende til et lille, ødebeliggende samfund for døve med afhængighedsproblemer.

Acceptere at være døv

For Ruben er tabet af hørelsen nærmest fatalt. Han kan ikke forestille sig et liv uden lyd og ser døvheden, som et handicap, der skal kureres. Men hos Joe (Paul Raci), en tidligere alkoholiseret vietnamveteran, der mistede hørelsen i kamp og hele sin familie efterfølgende, og hans gruppe af døve misbrugere, ses der ikke sådan på det. At være døv er ikke et handicap. Det er en tilstand, man må lære at affinde sig og leve med. Det handler om at lære at være i verden på en ny måde.

Ruben er mere end modvillig, men Lou insisterer. Hun vil ikke risikere, at han falder tilbage i sine gamle heroinvaner, der ligger som lokkende krykker og venter på ham. Ruben lader sig skeptisk indlogere og giver Joe, der tørt konstaterer, at han ligner og lyder som en afhængig, sin telefon og bilnøgler, så han kan holde sig på afstand af verden derude.

I begyndelsen forstår Ruben ingenting. Han kan hverken tegnsprog eller mundaflæse og møder de andre med distanceret skepsis. Men efterhånden tør han op. Ikke mindst i mødet med en gruppe døvstumme børn, der undervises af tålmodige Diane (Lauren Ridloff). Her er der ingen bagdør. Han er nødt til at kommunikere som dem og acceptere, at verden er blevet lydløs. At Marder har ladet virkelige døve indtage rollerne, giver filmen et stærkt autentisk præg¹. Dianas metoder er simple. Når ører og stemme er sat ud af spillet, må andre sanser i brug – også på en måde som Ruben forstår, som da de alle lægger hænderne på et flygel for at mærke musikken eller trommer på en rutsjebane for at fornemme bevægelserne fra lyden.

Bedst som Ruben er ved at vænne sig til sin nye tilværelse, banker minderne på. Tanken om Lou, som han ser i en musikvideo med et andet band, bliver for meget. Ruben forbryder sig mod stedets regler og sælger alt, herunder bussen, for at få råd til den operation, der vil kunne give ham hørelsen og dermed Lou tilbage. Men verden lyder ikke som før. Alt er forvrænget, stemmer blander sig sammen i en dissonant kakafoni. Tilbage står Ruben og må finde sig selv på ny.

Credits

Ruben
Lou
Joe
Diane
Richard (Lous far)

Riz Ahmed
Olivia Cooke
Paul Raci
Lauren Ridloff
Mathieu Amalric

Klip
Kamera
Originalmusik
Manuskript

Mikkel E.G. Nielsen
Daniël Bouquet
Nicolas Becker og Abraham Marder
Darius Marder, Abraham Marder og Derek Cianfrance
Darius Marder
Sacha Ben Harroche og Ben Hamelinck

Instruktion
Producere

Originaltitel
Længde
Lande/år

Sound of Metal
120 minutter
Belgien og USA/2019

www.camerafilm.dk

¹ Paul Raci (Joe) er selv opvokset i en familie med to døve forældre. Udover at være skuespiller, er han også forsanger i 'Hands of Doom', et Black Sabbath tribute band, hvor han tolker sin sang simultant på tegnsprog.